

Kompas

December 2009 nummer 4

nummer 4a

Het **zaad** en de **akker**

nummer 4b

filippus en Moorman

verbindt jongeren

Colofon

Jaargang 1
Nummer 4
December 2009

Werkmateriaal met
verwerkingsmogelijkheden voor
leidinggevend en kinderen van -12
kinderclubs.

Redactie

Mw. P.H. Herweijer, voorzitter
Mw. G.M. de Regt, eindredactie
Dhr. G.M.J. Eikelboom
Dhr. H. van der Giessen
Mw. M.S.T. Imanse-Van Marion
Mw. J. de Jongh
Dhr. M. Kortleven
Mw. D.J. Visser
Mw. N.L. van Wijngaarden-Kersten

Abonnementen

De abonnementsprijs voor particulieren
is € 9,50 per jaar. Leidinggevenden van
aangesloten verenigingen ontvangen
Kompas gratis. De ledenboekjes zijn
bij de contributie van de vereniging
inbegrepen.

Uitgave

Jeugdbond Gereformeerde
Gemeenten
Postbus 79
3440 AB Woerden
T (0348) 489948
W www.jbgg.nl
E info@jbgg.nl

Van de Redactie

Deze schets is nummer vier van de jaargang die
als thema heeft: Bijbel lezen. In het eerste num-
mer ging het over de geschiedenis van de Bijbel,
in nummer twee stonden twee schetsen uit het
Oude Testament en nummer drie was het kerst-
nummer. In dit nummer staan twee schetsen uit
het Nieuwe Testament. Ook hier gaat het over het
Woord van God, de Bijbel.

De eerste schets behandelt een gelijkenis van
de Heere Jezus: het zaad en de akker. Het zaad,
dat is het Woord van God. De akker, dat zijn wij
en de kinderen die op onze vereniging komen.
De gelijkenis wordt eenvoudig en heel praktisch
uitgelegd. Ook jonge kinderen zullen het gemak-
kelijk kunnen begrijpen. De gelijkenis houdt ons
allemaal een spiegel voor: op wie lijken wij?

De tweede schets gaat over Filippus en de Moor-
man. Filippus had Gods Woord, maar hij begreep
het niet. Hij had iemand nodig die het hem
uitlegde. Hoeveel kinderen zullen er zijn, die een
Bijbel hebben, maar het zo moeilijk vinden om te
begrijpen? Als leidinggevend is het onze taak
om de Bijbel aan kinderen uit te leggen.
In de vertelling en in de bespreking van het werk-
boekje. Eenvoudig, maar met een gunnend hart.
Dan mag het ons gebed wel zijn of de Heere ons
met Zijn Geest wil verlichten, zodat wij allereerst
zelf Gods Woord zullen begrijpen. Die Uitlegger
hebben we allemaal nodig. Dat wil de Heere ook
geven. *Maar de Trooster, de Heilige Geest, Welken
de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u alles
leren, en zal u indachtig maken alles wat Ik u ge-
zegd heb* (Johannes 14: 26).

Gertrude de Regt

Lezen

Mattheüs 13: 1-9
en 18-23

Zingen

Psalm 72: 8 en 9
Psalm 65: 7, 8 en 9
Psalm 119: 53 en 65
Psalm 126: 3

Kerntekst

*Mijn Woord zal niet ledig tot Mij wederkeren, maar het zal doen,
hetgeen Mij behaagt, (Jesaja 55: 11b).*

Vertelschets

Wat een mensen staan daar op het strand van het Meer van
Galilea! Is er iets aan de hand? Ze zijn allemaal zo stil. Wat komen
al die mensen hier doen? Ze zijn gekomen om te luisteren.
Want in één van de schepjes die aan de oever van het meer
liggen, zit de Heere Jezus. Hij vertelt. Daarom zijn al die mensen
zo stil. Ze willen geen woord missen van wat Hij zegt.

De Heere Jezus vertelt een gelijkenis, een verhaal uit het gewone
leven, om iets duidelijk te maken over het Koninkrijk van God:
Zie, een zaaier ging uit om te zaaien. Sommigen kijken naar de
akkers op de berghellingen bij het Meer van Galilea. Ze zien voor
zich wat de Heere Jezus vertelt.

In gedachten zien ze een boer naar het land gaan. Hij heeft
gewacht tot de regen de uit-gedroogde grond zachter heeft
gemaakt. En nu trekt hij onkruid uit de akker en hij raapt de
stenen op. Wat liggen er veel. Wat een werk is het voor hij op
die akker kan gaan zaaien.

Maar eindelijk is het zover. Hij neemt het zaad mee uit een van de schuren en gaat op weg naar zijn akker. Op zijn buik draagt hij een tas. Daarin zit het zaad. Met langzame regelmatige stappen gaat hij over zijn stuk land. Steeds grijpt hij in de tas en met brede zwaaien strooit hij het zaad uit.

Terwijl de boer zaait, komt iemand achter hem aan die de grond omploegt.

Al het zaad wordt daardoor ondergeploegd. Zo droogt het niet uit.

O, kijk daar eens, omdat de boer zo gul gestrooid heeft, is er een deel van het zaad op de weg naast de akker gevallen. Daar is de grond niet geploegd, maar keihard van alle voetstappen die er over heen gegaan zijn. En ja hoor, daar komen de vogels al. Ze pikken meteen het zaad op dat daar bovenop die harde weg is blijven liggen. En voor de zaaier helemaal klaar is met z'n werk, ligt er niets meer. Alles is opgepikt! Daar zal niets gaan groeien, daar zal straks niets geoogst worden. Dat zaad is verloren.

Gelukkig is er nog genoeg op de akker gevallen. En nu maar wachten, wachten op de oogst. Af en toe gaat de boer kijken, of er al wat te zien is, of het zaad al groeit! En op een dag ziet hij dat er heel kleine plantjes net boven de grond gekomen zijn. Vooral op dat ene stuk van de akker groeit het hard. Dat zal een oogst worden! Maar als de boer na een paar dagen weer gaat kijken, schrikt hij. De plantjes die het hardst gegroeid waren, hangen nu helemaal slap.

Ze zijn verbrand door de felle zonnestralen. De boer kijkt eens goed, graaft een beetje grond weg. Dan ziet hij hoe het komt. Onder het laagje grond zitten stukken steen. De plantjes konden daar geen lange wortels krijgen. En toen de zon fel ging schijnen konden ze met die korte wortels geen water diep uit de bodem halen en nu zijn ze verdord. Wat jammer! Weer een deel van het zaad verloren! Ook van dit deel van het zaad zal er geen oogst komen.

Maar er is nog een groot stuk over, gelukkig. Daar groeit het goed. Kijk eens, wat een planten er al boven de grond staan! Na een poosje komt de boer weer eens kijken op de akker. Nee toch, ziet hij het nu goed? Snel loopt de boer naar een hoek van het land.

O wat erg! Boven de tarweplanten uit groeien doornen! Onkruid! De tarweplanten zien er goed uit, maar de doornen zijn veel sterker, die groeien veel harder. De tarweplanten hebben geen lucht en ruimte meer over om te groeien, ze worden door de doornen verstikt. En hij had het onkruid er nog wel zo goed uitgehaald. De wortels zijn natuurlijk diep in de grond blijven zitten en daar zijn weer nieuwe doornen uitgegroeid.

Teleurgesteld kijkt de boer op. Wat nu? Zal er straks nog wel wat overblijven om te oogsten? Een deel viel op de weg: verloren. Een ander deel viel op de steenachtige grond: verloren. En nu weer een deel dat door de doornen is verstikt: ook verloren.

Wat jammer van dat kostbare zaad! Alles voor niets geweest. Zou er dan niets overblijven om straks te oogsten? Onderzoekend gaan zijn ogen over de akker. Kijk, er staan nog een heleboel planten op de akker. Het zal toch nog een goede oogst worden. Het kan niet, dat al het zaad verloren gaat.

De weken gaan voorbij. De tarwe groeit, de aren zitten al in de halmen. De groene kleur verandert in goudgeel. De boer loopt opnieuw over zijn akker. Straks komt de oogst! Toch nog! Hij pakt een aar tussen zijn vingers. Hij telt hoeveel korrels er in de aar zitten: zestig! Dat is allemaal gegroeid uit één korrel, één zaadje. Hij telt nog bij een andere aar: dertig korrels! Wel wat minder, maar dat geeft niet. Als er maar korrels in zitten. Kijk, dat is een grote aar, die hangt gebogen. Zo zwaar! De boer telt: honderd korrels! Met blijdschap gaan zijn ogen over de akker. Toch nog een oogst! Dan is zijn werk toch niet voor niets geweest.

Aandachtig hebben de mensen rondom de Heere Jezus geluisterd. Wie oren heeft om te horen, die hore, klinkt het vanaf het scheepje. Ja, gehoord hebben ze het allemaal, maar begrijpen ze het ook? Nee, dat niet. Ook de discipelen weten niet precies wat de Heere Jezus met die gelijkenis bedoeld heeft. Als ze later met hun Meester alleen zijn vragen ze of Hij het hun wil uitleggen. Dat doet de Heere Jezus.

Wat betekent deze gelijkenis voor ons, voor jou? Luister maar!

Het is zondagmorgen. Het is stil in de kerk. De dominee preekt uit de Bijbel, het Woord van God. Dat is het zaad. De dominee is de zaaier en hij mag het zaad strooien in de harten van al die mensen die daar voor hem zitten. Zou het zaad op een goede plaats terechtkomen?

Daar zit een jongen. Hij zit heel stil naar de dominee te kijken. Hij hoort de dominee preken maar hij luistert er niet echt naar. Zijn gedachten zijn heel ergens anders. Want woensdag is hij jarig. Hij weet bijna zeker dat hij een nieuwe fiets krijgt! Wat voor kleur zou hij zijn? Hoeveel versnellingen zou de fiets hebben? Wie zal hij allemaal op zijn verjaardag vragen? Waar de dominee over preekt, hoort de jongen niet. Hij is zo druk met andere dingen dat hij vergeet te luisteren. Het zaad dat gestrooid wordt valt in zijn hart, maar het wordt meteen weggepikt door andere gedachten.

“Amen,” klinkt het plotseling. De preek is afgelopen. Wel gehoord, maar niet geluisterd! Thuis vraagt zijn moeder waar de dominee over gepreekt heeft. “Eh, dat weet ik niet meer, vergeten! En het was ook wel moeilijk!”

Luister jij ook zo naar Gods Woord?

Het zaad viel en ging verloren. Geen oogst!

In het midden van de kerk zit een meisje. Ze luistert aandachtig. “Mijn zoon, mijn dochter, geef Mij uw hart. Als je de Heere zoekt, zul je Hem vinden, en dan pas ben je werkelijk gelukkig. Zou je Zijn vrede niet willen ontvangen in je hart?”

Dringend klinkt de stem van de dominee. Ja, dat zou ze wel willen. Ze doet steeds zoveel verkeerd. Maar nu zal ze gaan proberen het anders te doen. Die avond leest ze in haar Bijbelje en ze bidt langer dan anders voor het slapen gaan. Ze bidt om een nieuw hart, om vergeving van zonden, of de Heere haar wil helpen. Ze zal het echt gaan proberen, om voor de Heere te leven.

Op een dag hoort ze een paar kinderen uit haar klas met elkaar fluisteren. Als ze erbij komt staan, laten ze haar zien wat ze in hun hand hebben: geld, zendingsgeld! “Ga je mee kauwgom kopen vanmiddag?” vragen ze. “Maar dat mag toch niet! Dat is stelen,” zegt het meisje. Haar klasgenoten lachen haar uit. “Wat geeft dat nou, de juf weet het toch niet. Niks vertellen hoor! En als je niet meedoet, ga je maar weg. Dan mag je niet meer ons spelen.” Ze schrikt. Die middag uit school gaat ze met de anderen mee. ‘s Avonds blijft haar Bijbeltje dicht en met bidden is ze snel klaar. Het zaad viel... het ging groeien en het leek prachtig. Maar het zat niet diep in haar hart, maar alleen aan de buitenkant! Het was als op de steenachtige plaatsen. Toen ze uitgela-chen werd, bleef er niets van over. Luister jij zo naar Gods Woord? Het zaad viel... en ging verloren. Geen oogst!

Achterin de kerk zit een jongen heel goed te luisteren. Als de dominee spreekt over de eeuwige straf wordt het onrustig bij hem van binnen. En als hij hoort over genade en ver-geving maakt dat diepe indruk. O, dat wil hij ook hebben. Uit de kerk is hij stil. Zijn gedachten gaan steeds terug naar die ernstige preek. ‘s Avonds buigt hij zijn knieën en vraagt de Heere ernstig om de genade en vergeving waar de dominee over preekte. Het duurt lang voor hij eindelijk in slaap valt. Op school luistert hij aandachtig als de meester uit de Bijbel vertelt. Volgende week hebben ze een repetitie geschiedenis. Dat mag hij wel goed leren. En van-avond mag hij mee met zijn vader en moeder naar de verjaardag van zijn oma. Langzamer-hand wordt de diepe indruk minder. Hij heeft het zo druk! Zaterdag nog zwemmen met zijn buurjongen, zijn band plakken, huiswerk maken. Het zaad dat gevallen is in zijn hart begon te groeien, maar de doornen groeiden harder. Langzamerhand worden de plantjes verstikt. En van alle ernst en goede voornemens is niets meer over. Luister jij zo naar Gods Woord? Het zaad viel en ging verloren. Geen oogst!

Gaat dan al dat goede zaad verloren? Staat de dominee daar dan maar voor niets te pre-ken? Komt er dan helemaal geen oogst? Jawel! Waar gezaaid wordt, zal een oogst komen. Waar uit Gods Woord verteld wordt, zul-len mensen tot geloof en bekering komen.

In één van de zijbanken van de kerk zit een meisje te luisteren. Ze begrijpt niet alles wat de dominee vertelt. Maar één ding heeft ze goed gehoord: dat ze geboren is met een zondig hart en dat ze zo niet kan sterven. Haar hart is vol van verdriet over haar zonde. Luister! Daar zegt de dominee: “Ook kinderen kunnen sterven. Dan moet je de Heere Jezus kennen en liefhebben. Dat wil de Heere geven. Dat heeft Hij al beloofd toen je gedoopt werd! Vraag daar maar om. Je bent er nooit te jong voor. Je bent voor Hem niet te zondig. Hij is immers gekomen om te zoeken en zalig te maken dat verloren was!” Stil zit ze te luisteren. Het Woord raakt haar diep. Terwijl ze luistert, is er een gebed in haar hart. Thuisgekomen gaat ze meteen naar haar slaapkamer. De anderen hoeven er niets van te merken. Voor haar bed knielt ze neer. “O Heere, U weet van mijn zonden, U weet dat ik het elke dag verkeerd doe, maar wilt U het mij alstublieft vergeven. Ik weet wel dat ik het

niet verdien Heere, maar de dominee zei toch ook dat we altijd alles aan U mogen vragen, om Jezus’ wil? O, wilt U dan ook mij bekeren? Wilt U mij leren hoe ik U mag liefhebben? Heere Jezus, wilt U ook mij zoeken en zalig maken?” Elke dag opnieuw vraagt ze het aan de Heere. Ook wel eens gewoon op school, dan moet ze er ineens weer aan denken, zomaar tijdens rekenen. Elke dag opnieuw probeert ze ook om gehoorzaam te zijn. Waarom? Omdat ze anders de Heere verdriet doet. En dat is het allerergste. Als ze op een dag op school komt, ziet ze dat een paar jongens uit groep acht ruzie hebben met elkaar. Ze schrikt, want een van die jongens vloekt. Het doet haar pijn. Dan gaat de bel. Als ze naar binnen lopen, tikt ze de jongen die gevloekt heeft aan. Als hij omkijkt, zegt ze: “Je moet niet vloeken, daar doe je de Heere verdriet mee.” “Waar bemoei jij je mee, kleintje, hou je vrome praatjes voor je!” En hij geeft haar een harde duw. Als ze weer overeind krabbelt, zegt ze tegen hem: “Waarom duw je mij? Je moet niet vloeken.”

Sommige jongens lachen haar uit en duwen haar weg. Ze schelden haar uit. Anderen kijken haar nog eens aan. Ze zijn toch wel een beetje onder de indruk van wat dat meisje zei en hoe ze deed. Ze merken het, bij dit meisje waren het niet zomaar wat woorden. Die avond bidt ze niet alleen voor zichzelf, maar ook voor die jongen die zo gevloekt heeft. Het zaad was in haar hart gevallen en gaan groeien. Eerst kreeg het wortels in de diepte. Alleen de Heere zag het. Maar toen groeide het ook boven de grond uit. De liefde van de Heere Jezus was in haar hart gekomen. Het was haar verlangen Hem lief te hebben. Hem te dienen en gehoorzamen. Thuis en op school. En door genade kwamen er vruchten. Ze bleef de Heere zoeken en uit liefde tot Hem probeerde ze Hem te dienen in alle dingen, ondanks dat het ook vaak verkeerd ging. Toch vruchten!

Hoe luister jij naar Gods Woord?

Het zaad viel en het groeide! Er zou toch een oogst komen. Niet voor niets gezaaid. Niet voor niets gepreikt. En nu is er wel verschil in de aren. Maar dat is niet het belangrijkste. Als er maar korrels in zitten. Dertig of zestig of honderd. Hoeveel keer is er al gezaaid in jouw hart? En op wie lijkt je nu? Viel het zaad nog steeds op de weg? Verdorden de kleine plantjes? Of groeiden de doornen harder? Vraag dan veel aan de Heere of Hij uit genade je hart wil maken zoals die goede aarde. Dan zal ook in jouw hart het zaad wortels krijgen en vruchten dragen. Dan mag je de Heere Jezus leren kennen als jouw Zaligmaker. Dan mag je Hem uit liefde dienen. Toch oogst! Toch vruchten! Om Jezus’ wil.

>>

Toelichting op de vertelschets

In deze vertelschets is gekozen is om de uitleg van de gelijkenis te plaatsen in deze tijd, met beelden uit het dagelijks leven van kinderen in onze tijd.

Het gaat om wat er gebeurt met het gepredikte Woord. Want er gebeurt altijd iets mee, hoe dan ook. *Mijn Woord zal niet ledig tot Mij wederkeren.*

Uit de gelijkenis blijkt duidelijk dat de verantwoordelijkheid van alle zaaiers (iedereen die Gods Woord doorgeeft) groot is om overvloedig te zaaien en ook om overal te zaaien. Duidelijk is ook dat er een oogst zal komen. Niet vanwege de zaaier, maar vanwege het zaad. Vanwege de Heilige Geest, Die de wasdom geeft. In de diepte en naar buiten, in het verborgen en in het openbaar.

Zo komt ook tot ons, zaaiers de klemmende vraag: Zaaien wij goed? Wee ons, als wij door ons verzuim gedeelten van de akker onbezaaid laten. Wee ons, als wij niet alleen het goede zaad van Gods Woord gebruiken.

Het gaat in deze vertelling niet in de eerste plaats om het hoe en waarom van een gelijkenis. Daarom is ook het gesprek van de Heere Jezus met Zijn discipelen bijna in z'n geheel weggelaten. De gelijkenis en de uitleg daarvan moeten centraal staan.

Achtergrondinformatie

Gelijkenissen

Een gelijkenis is een zinnebeeldig verhaal, dat zijn stof ontleent aan algemeen bekende voorvallen in de natuur of het dagelijks leven. Hierin wordt iets verteld over het Koninkrijk der hemelen.

Het op deze manier iets duidelijk maken, sluit geheel aan bij het aanschouwelijke en intuïtieve karakter van de Oosterse denkwijze. Ook door rabbijnen werd zij graag in hun onderwijs gebruikt,

Nooit bereikte deze leervorm echter zo'n hoogte, als in het onderwijs van de Heere Jezus.

In gelijkenissen gaat het in de eerste plaats om nader onderwijs over het Koninkrijk der hemelen.

De discipelen vragen waarom de Heere Jezus door gelijkenissen spreekt.

Zij begrijpen dat hun Meester het met opzet doet.

Gelijkenissen veronderstellen bij de hoorder een zekere geestelijke kennis van het Koninkrijk Gods. Zij verduidelijken, maar stellen ook op de proef: is men blind of doof voor Gods Koninkrijk, dan hebben gelijkenissen, die de 'verborgenheden' willen verklaren, een omgekeerde uitwerking. Zo past deze vorm van onderwijzen geheel bij dit stadium van Jezus' optreden onder het volk van Israël.

Het volk heeft Zijn openlijke prediking niet aangenomen. Dan spreekt Hij in gelijkenissen. De 'goede geestelijke verstaanders' (die oren heeft om te horen) zullen er nader door onderwezen worden. Voor de ongelovigen wordt het Koninkrijk nu zo gepredikt dat zij ziende niet zien en horende niet verstaan (Mattheüs 13: 13).

Planten en ploegen

De voornaamste graanproducten in het oosten zijn tarwe en gerst. Laat in de herfst, na de vroege regens, wordt het koren gezaaid. In de lange hete zomermaanden droogt de grond zo uit, dat die niet meer te bewerken is. Daarom moet men met zaaïen wachten tot de vroege regens de grond zachter hebben gemaakt. Nog steeds wordt de soort ploeg gebruikt die al in Jesaja 2: 4 en Joël 3: 10 wordt genoemd: een lange stok met een dwarslat aan het eind, waar een ijzeren ploegschaar aan is vastgemaakt. Eerst wordt er gezaaid, en daarna geploegd.

De boer loopt over zijn veld en strooit het zaad uit, terwijl een ander achter hem aan komt en de grond omploegt, en dus tegelijkertijd het zaad bedekt.

Op sommige delen van de akker ligt onder een laagje aarde van ongeveer twintig tot dertig centimeter een harde rotsbodem. De eenvoudige ploeg gaat niet diep genoeg om dat te merken. Losse stenen vindt men er overal volop. Karren vol worden er uitgehaald, hoewel het gevaarlijk is, vanwege de slangen. Onkruid groeit er welig. Soms schieten er hele bossen op. De doornen bij het Meer van Galilea (waar de gelijkenis verteld wordt) kunnen opgroeien tot

meer dan manshoogte. Die doornen konden in brand gestoken worden, maar de wortels blijven dan in de grond zitten en het volgend jaar schieten de doornen opnieuw op. Na deze voorbereidingen op de akker begint de boer te zaaïen. Door het rijkelijk strooien valt altijd een gedeelte op de weg. Dit acht de boer echter beter dan dat er gedeelten dun bezaaid zouden worden. De tarwe wordt gezaaid in november of december. In het hele Jordaandal begint de oogst al in mei, in het gebergte een maand later.

Steenachtige plaatsen en doornen
Het lijkt alsof de twee beelden -het zaad op de steenachtige plaatsen en het zaad tussen de doornen- wat de uitwerking betreft nauwelijks van elkaar verschillen. Dat is echter niet zo. In beide gevallen maakt het Woord diepe indruk op de luisteraar. Bij degene die is als de steenachtige plaatsen, die het Woord met blijdschap ontvangt, verdwijnen de indrukken als hij er om uitgelachen en bespot wordt (verdrukking). De indrukken bij degene die is als in het beeld van de doornen vervagen geleidelijk door de drukte van elke dag, door de beslommingen van het gewone leven.

Aantekeningen bij de tekst

- vers 4 *de weg*: een pad langs de akker, waarvan door het lopen erover de grond keihard geworden was.
- vers 5 *steenachtige plaatsen*: slechts een dun laagje aarde bedekt daar de rotsachtige bodem, iets wat veel voorkomt in Israël.
- vers 6 *verbrand*: de plantjes hebben geen uithoudingsvermogen, want er is vanwege de rotsachtige bodem geen toevoer van voedingsstoffen en vocht.
- vers 7 *tussen de doornen*: boven de grond was geen onkruid te zien, het zaad en de wortels zaten er echter nog wel en groeiden harder dan het koren.
- verstikken*: vanwege gebrek aan ruimte, lucht en zonlicht.
- vers 22 *zorgvuldigheid*: de beslommeringen van elke dag.

Antwoorden bij het werkboekje

WEET JE HET NOG?

1. Een verhaal met beelden uit het gewone leven om iets duidelijk te maken over het Koninkrijk van God.
2. a. Het werd weggepikt door de vogels.
b. Het ging groeien, maar verdorde, aangezien het geen diepe wortels had.
c. Het ging groeien, maar werd verstikt, doordat de doornen harder groeiden.
d. Het ging groeien en droeg vrucht.
3. Gods Woord, de Bijbel
4. Ons hart
5. Niet alleen de dominee, maar iedereen die Gods Woord doorgeeft (leest, vertelt, verkondigt, preekt).

OM OVER TE PRATEN -10

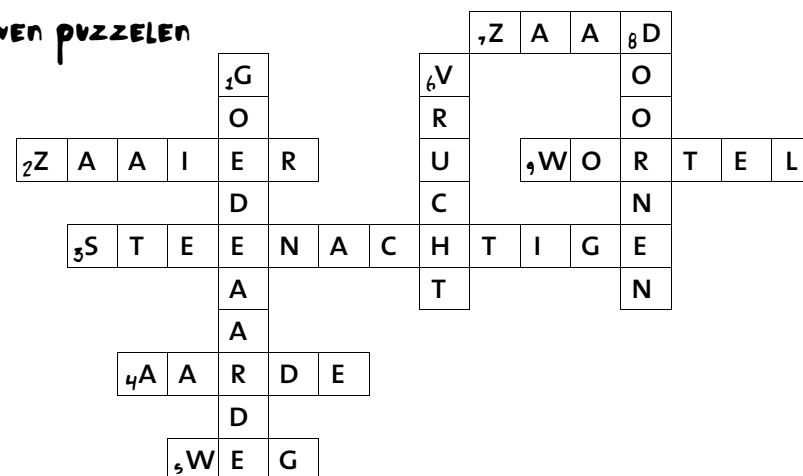
1. Er zijn veel soorten 'vogels' die het graan oppikken: een snoepje dat valt, iemand in de buurt die zit te knikkebollen, snoeppapiertjes om bootjes van te vouwen, een hoed die kriebelt, enzovoorts. Er zijn zo ontzettend veel dingen die ons kunnen afleiden van het Woord. Dingen in de kerk, maar ook gebeurtenissen daarbuiten, waarmee we in onze gedachten bezig zijn (zie ook de vertelschets).
2. Dat kunnen allerlei bezigheden van de kinderen zijn, repetities leren, werkstukken maken, muzikles, sportclub, boeken en media, kortom alle gewone dingen waar kinderen het 'druk' mee hebben.
3. Verschillende antwoorden mogelijk. Wijs de kinderen bij de bespreking van deze vraag in ieder geval op de werking van het Woord en van de Heilige Geest: het besef van eigen zondigheid en het verlangen naar een Zaligmaker die van die zonde verlost.

4. Door zelf ook aan anderen iets te vertellen uit de Bijbel. Maar ook door te leven naar Gods Woord.

OM OVER TE PRATEN +10

1. Slaap of moeheid, aan andere dingen denken tijdens het lezen en bidden, 'zomaar' gaan bidden, zonder te bedenken wat je wilt gaan bidden.
2. Het Woord van God heeft altijd een uitwerking. Het verhardt of het verbreekt. Maar overall waar naar dat Woord geluisterd wordt, zullen er mensen door genade de Heere leren kennen en dienen.
3. Het ene kind van God leeft dichterbij de Heere dan het andere. Als gevolg daarvan gaat er van de één meer uit dan van de ander. Abraham en Lot waren allebei kinderen van God, bij Abraham komt dat in zijn leven veel meer tot uiting dan bij Lot.
4. Door zelf ook aan anderen iets te vertellen uit de Bijbel. Maar ook door te leven naar Gods Woord. Door niet mee te doen met dingen die tegen Gods geboden ingaan. Het is moeilijk om dan staande te blijven, want je kan belachelijk gemaakt en bespot worden. Denk dan aan de Heere Jezus die ook bespot en geslagen werd. Hij ging zelfs de dood in, opdat zondaren het leven zouden kunnen ontvangen.

EVEN PUZZELEN

REBUS

Oplossing: Ziet, een zaaier ging uit om te zaaien.

nummer 4b

filippus en Moorman

Lezen

Handelingen 8: 26 - 40

Kerntekst

Verstaat gij ook hetgeen gij leest? (Handelingen 8 : 30b).

Zingen

Psalm 49 : 1

Psalm 67 : 2

Psalm 68 : 15 en 16

Psalm 86 : 5

Psalm 87 : 3 en 4

Vertelschets

De hete zon laat de lucht trillen. Behalve het geratel van de wielen hoor je niets. Mensen en dieren houden zich schuil voor de brandende zon. Maar deze reiziger gaat door. Hij heeft nog een verre reis voor de boeg. Vanmorgen is hij vertrokken uit Jeruzalem en hij wil graag naar Ethiopië, dat ten zuiden van Egypte ligt. Hij heeft nog bijna vijftienhonderd kilometer te gaan. Kijk hem daar zitten in zijn mooie, overdekte rijtuig. Je kunt aan hem zien dat hij van hoge afkomst is. Zijn git-zwarte lichaam is gekleed in prachtig geborduurde kleren. Er zijn ook dienaren bij hem.

De reiziger heeft helemaal geen last van de hitte. Hij merkt niets van de eenzame omgeving. Hij kijkt niet eens naar de weg die door Judea loopt. Hij leest heel aandachtig in een boekrol, die op zijn schoot ligt. Hij heeft hem een eindje open gerold en houdt hem voorzichtig vast, alsof hij een kostbare schat in handen heeft. Hardop leest hij de woorden die daarop geschreven zijn, in de Griekse taal. Telkens als hij enkele regels gelezen heeft, tilt hij peinzend het hoofd op en denkt na.

Ze hadden niets teveel gezegd, de Joden in zijn land Ethiopië. Jeruzalem is een schitterende stad. Het centrum van hun godsdienst. Hij is onder de indruk van de grootsheid van de tempel. Hij heeft met eigen ogen gezien hoe mensen de voorhof in kwamen met schapen en andere offerdieren. Hij heeft de priesters gezien in hun lange witte gewaden. Hij heeft, vanuit het voorhof der heidenen, de rook zien opstijgen van de vele offers die werden gebracht. Maar hij kon er zelf niet bij zijn. Hij is een heiden en daarom mag hij niet in de tempel komen. En hij mag al helemaal geen offer brengen! Dat mogen alleen de Joden, het uitverkoren volk. Natuurlijk wist hij dat van tevoren. Hij is geen Jood, hij is een Moor. Maar wel een godvrezende Moor! In zijn eigen land heeft hij de verhalen gehoord over Abraham, Mozes en David. Hij heeft gehoord van de grote daden van de God van Israël. Het kan niet anders, dacht hij toen, deze God moet de Almachtige God zijn! De God, die de hemel en de aarde gemaakt heeft. Deze God wil hij ook dienen. Net als de Joden ziet hij vol verwachting uit naar de komst van de Messias, die Zijn koninkrijk zal vestigen in... Ja, natuurlijk in Jeruzalem, de koningsstad.

Toch is hij teleurgesteld. Hij is onder de indruk gekomen van de grootsheid in de tempel en van de Joodse godsdienst. Maar hij is en blijft een heiden, een buitenstaander! Natuurlijk mag hij de enige ware God belijden. Maar hij zal nooit bij dat uitverkoren Joodse volk horen. Hij heeft horen lezen uit de boeken van Mozes en de profeten. Maar alles wat daarin geschreven is, is alleen voor de Joden bestemd. Zelfs de Messias, die komen zal, zal een koninkrijk voor de Joden oprichten. Zal daar voor hem, de heidense Moor, wel een plaats zijn? Dient hij deze God niet tevergeefs? Kan hij, de machtige dienaar van Candacé, de koningin van de Moren, toch niet beter de goden dienen van zijn eigen volk? In zijn eigen land wordt hij geëerd. Hij beheert het geld en de goederen van de koningin. Voor de Joden is hij alleen maar een heiden. En toch... het laat hem niet los. Hij kan niet anders dan geloven dat de God van de Joden de enige ware God is. Hoe zou hij ooit nog andere goden kunnen dienen?

Hij buigt zich weer over de boekrol. Het is de profetie van Jesaja. Die heeft hij gekocht in Jeruzalem, om mee te nemen naar huis. Dan kan hij die thuis rustig lezen. Misschien dat deze profeet zijn vragen kan beantwoorden. Maar het valt hem erg tegen. Het zijn mooie woorden, en hij drinkt ze in als water. Maar toch begrijpt hij ze niet. Hardop leest hij verder: Als dezelve geëist werd, toen werd Hij verdrukt; doch Hij deed Zijn mond niet open; als een lam werd Hij ter slachting geleid, en als een schaap, dat stemmeloos is voor het aangezicht zijner scheerders, alzo deed Hij Zijn mond niet open. Ja, het gaat hier over een lam dat wordt geslacht. Dat begrijpt de Moorman wel. Hij heeft het de afgelopen dagen vaak gezien, hoe lammetjes werden gedragen om geofferd te worden. Maar het gaat hier niet over een gewoon schaap. Het gaat hier over iemand, die is als een schaap, als een lam, dat geslacht wordt. Vreemd, over wie zou de profeet het hebben? De Moorman leest verder: Hij is uit den angst en uit het gericht weggenomen; en wie zal Zijn leeftijd uitspreken? Want Hij is afgesneden uit het land der levenden; om de overtreding des volks is de plaag op Hem geweest.

Verstaat gij ook hetgeen gij leest? Verbaasd kijkt de Moorman op. Wie praat er tegen hem? Dan ziet hij het. Naast de wagen loopt een man. Hij is eenvoudig gekleed en heeft een vriendelijke uitdrukking op zijn gezicht. Al lopend kijkt hij de Moorman vragend aan. “Hoe zou ik het kunnen begrijpen, als niemand het mij uitlegt?” antwoordt de Moorman. “Maar wacht, waarom komt u niet bij mij op de wagen zitten?” Hij laat de wagen stoppen en de wandelaar klimt op de wagen. Hij stelt zichzelf voor als Filippus, een diaken uit de stad Jeruzalem. De wagen zet zich weer in beweging. Filippus kijkt naar de boekrol; het is de profetie van Jesaja. Hij heeft al gehoord wat de Moorman las. “Over wie zegt Jesaja dit, over zichzelf, of over een ander?” vraagt de Moorman. “Niet over zichzelf,” zegt Filippus. En dan gaat hij vertellen. Over de Heere Jezus, Die als de Zoon van God naar de aarde kwam. Hij is de beloofde Messias! Hij deed grote wonderen toen Hij nog op de aarde was. Filippus vertelt wat Jesaja bedoelde toen hij de Messias een Lam noemde. Zoals hij, de Moorman het gezien had, hoe de lammeren in de tempel geofferd werden voor de zonden, zo was de Heere Jezus het Lam van God. Hij wilde de straf dragen, de zonde verzoenen. Dat deed Hij door te lijden en sterven aan het kruis. Maar Hij is niet in het graf gebleven, Hij is opgestaan! Hij is naar de hemel gegaan en zit nu aan de rechterhand van Zijn Vader. Filippus vertelt ook over de uitstorting van de Heilige Geest. De gelovigen komen iedere dag bij elkaar om te bidden en met elkaar te praten over alles wat gebeurd is. En steeds meer mensen gaan geloven in het Evangelie van Jezus Christus. Ze ontvangen de Heilige Doop als teken van de afwassing van de zonden. Zo mogen ze bij de gemeente van Christus horen. Ja, deze Messias is niet alleen voor de Joden gekomen, maar ook voor Samaritanen en heidenen. Hij heeft Zijn discipelen Zelf geboden het Evangelie overal te verkondigen.

De Moorman luistert aandachtig. Er komt een grote blijdschap in zijn hart. Heeft hij het goed gehoord? De Messias is gekomen. En Zijn Koninkrijk is niet alleen voor Joden, maar ook voor heidenen. Ja, ook voor hem, de Moorman! Wat een wonder! Dit is nu juist het antwoord op al zijn vragen! Het Lam wilde ook zijn zonden dragen. Er is genade, ook voor hem! De Heilige Geest opent het hart van de Moorman zodat hij gelooft. Ook hij, de heidense Moorman, mag bij de gemeente van Christus horen. Nu verlangt hij ernaar om ook de Heilige Doop te ontvangen, als teken van de afwassing van de zonden. En als ze even later langs een riviertje komen, zegt hij: Zie daar, water, wat verhindert mij gedoopt te worden? Filippus kijkt de Moorman aan. Indien gij van ganser harte gelooft, zo is het geoorloofd. Als u met uw hele hart gelooft, dan kan dat. Eerbiedig, maar vastberaden antwoordt de Moorman: Ik geloof dat Jezus Christus de Zone Gods is.

De Moorman gebiedt de wagen stil te laten staan. De beide mannen klimmen eraf en lopen de wal af, het water in. Als ze tot hun middel in het water staan, dompelt Filippus de Moorman onder. Hij zegt: “Ik doop u in de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.” Zoals het water de huid van de Moorman reinigt, zo wil de Heere Jezus zijn ziel reinigen met Zijn bloed.

Jij bent ook gedoopt. Nee, niet in een rivier. Je bent niet helemaal onder water gegaan. Maar je bent door je ouders in de kerk gebracht. De dominee heeft water uit de doopvont op je hoofd gesprengd. Dat betekent hetzelfde: de Heere kan ook jouw hart reinigen met Zijn bloed, zoals water je lichaam schoonmaakt. Maar tussen jou en de Moorman is één verschil: de Moorman geloofde en daarna werd hij gedoopt. Jij bent gedoopt, maar... gelóóf jij ook? Weet je wat de Heere Jezus zei? Wie geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal veroemd worden. Bid daarom iedere dag of God je het ware geloof in je hart wil geven!

Samen lopen ze het water weer uit. Ze klimmen de kant op en dan... is de Moorman weer alleen. Filippus is er niet meer. De Heilige Geest heeft hem weggenomen. Filippus heeft zijn werk gedaan. De Moorman klimt weer op zijn wagen en vervolgt zijn weg. In de Bijbel staat: Hij reisde zijn weg met blijdschap. Waarom zou hij zo blij zijn? Zijn vragen zijn opgelost. Hij is geen buitenstaander meer, maar een lid van de gemeente van Christus. Jezus' bloed is ook gestort tot vergeving van zijn zonden! Hij heeft daar zelf het teken van ontvangen. Hij pakt zijn boekrol weer. Nu zijn de woorden niet meer moeilijk. Hij weet nu over Wie de profeet schrijft. Om de overtreding des volks is de plaag op Hem geweest. Ja, ook om zijn overtredingen heeft de Messias geleden. Vrijwillig en gehoorzaam. Nu is de boodschap in de rol vol troost voor de Moorman. Wat is hij blij dat hij deze rol heeft gekocht! Filippus heeft het hem uitgelegd en nu begrijpt hij ook wat hij leest!

Jij hoort het Woord van de Heere iedere dag. Wat doe jij met dat Woord? Lees je erin, maar begrijp je het eigenlijk niet? Misschien vind je het allemaal wel erg moeilijk. De Heere kan ook jou uitleggen wat Zijn Woord betekent. Vraag Hem daar maar om. Hij heeft het Zelf beloofd: Al wat jou ontbreekt, schenkt Hij, zo je 't smeekt, mild en overvloedig!

Aantekeningen bij de tekst

Handelingen 8 : 26 - 40

vers 26 *een Engel des Heeren sprak tot Filippus:* de Heere zendt hem Zelf naar deze Moorman toe. Zoals Petrus een visioen kreeg, zo krijgt Filippus een boodschap van de Heere. Het Evangelie moet ook naar de heidenen.
die van Jeruzalem afdaalt naar Gaza: Jeruzalem was hoog gelegen, en Gaza lag aan de kust, zo'n 400 meter lager.
welke woest is: er zijn twee wegen die van Jeruzalem naar Gaza lopen: de ene, drukke weg verlaat al snel het bergland en gaat via de kust verder, de andere volgt langer het bergland, en is veel eenzamer. Het woord 'woest' zou ook op het oude Gaza kunnen slaan, dat in 96 voor Christus door brand werd verwoest. De weg naar Egypte, en zo ook naar Ethiopië, liep langs dit oude Gaza.

- vers 27 *een Moorman, een kamerling*: de benaming Moorman duidt op zijn afkomst, een kamerling is de vertaling van het Griekse woord 'eunuchus', wat 'ontman-de' betekent. Dienaren van vorstinnen werden vaak onvruchtbaar gemaakt om de veiligheid van de vorstin te waarborgen.
een machtig heer van Candacé: een invloedrijke dienaar van de koningin. Candacé is een Moorse aanspreektitel voor een koningin.
de koningin der Moren: de Moren woonden in het huidige Ethiopië.
die over al haar schat was: hij beheerde de financiën.
welke was gekomen om aan te bidden te Jeruzalem: Jeruzalem was het centrum van de Joodse godsdienst, en aanbidding een belangrijk onderdeel daarvan. Als onbesneden heiden mocht de Moorman alleen in het voorhof der heidenen komen, en niet aan de openbare eredienst deelnemen.
- vers 28 *las de profeet Jesaja*: in de Griekse vertaling
- vers 29 *de Geest zeide tot Filippus*: uit zichzelf zou hij deze hooggeplaatste heiden niet aangesproken hebben.
 hoorde hem de profeet Jesaja lezen: er werd altijd hardop gelezen.
- vers 30 *Verstaat gij ook hetgeen gij leest*: de profetieën over de Messias kunnen alleen vanuit de heilsgeschiedenis worden begrepen. Het is daarom geen wonder dat de Moorman het niet begrijpt.
- vers 32 *Hij is gelijk een schaap...*: deze woorden staan in Jesaja 53 vers 7 en 8, en zijn een profetie over het lijden en sterven van de Heere Jezus.
- vers 35 *en beginnende van diezelfde Schrift, verkondigde hem Jezus*: Filippus haakt aan bij waar de Moorman leest. Hij legt hem uit dat Jesaja hier over de Messias spreekt. Hij brengt hem het Evangelie.
- vers 36 *Wat verhindert mij gedoopt te worden?*: Blijkbaar heeft Filippus hem over de Heilige Doop verteld. Door zijn doop wil de Moorman zijn geloof in de Heere Jezus belijden.
- vers 37 *indien Gij van ganser harte gelooft*: als u van ganser harte gelooft dat Jezus de Messias is, uw Zaligmaker.
- vers 39 *hij reisde zijn weg met blijdschap*: omdat zijn zonden vergeven zijn door het geloof in Christus.
- Vers 40 *Filippus werd gevonden te Azóte*: of Asdoth. Daar heeft de Heilige Geest hem gebracht.
Totdat hij te Cesaréa kwam: een kustplaats, door Herodes gebouwd ter ere van keizer ('Cesar') Augustus. De verblijfplaats van de Romeinse stadhouder en dus een plaats waar veel Romeinen woonden.

Achtergrondinformatie

Topografische informatie

De afstand van Ethiopië naar Jeruzalem is minimaal 1500 kilometer.

Wat vooraf ging

Filippus, één van de gekozen diakenen, is vanuit Jeruzalem naar Samaria gegaan, om de Samaritanen het Evangelie te brengen.

Hij heeft daar veel zegen op zijn werk gezien. Hij predikte niet alleen het Evangelie, maar deed ook tekenen in Gods Naam, en doopte de gelovigen. Nadat Petrus en Johannes zich bij hem gevoegd hadden, en ook de Samaritanen de Heilige Geest hadden ontvangen, is Filippus' werk hier afgelopen. Nu zendt de Heilige Geest hem naar een heidense Moorman.

Filippus gehoorzaamt Gods bevel

Filippus moest naar het zuiden gaan op de weg die van Jeruzalem afdaalt naar Gaza. Die weg ging door een verlaten gebied. Menselijkerwijs gezien zou daar geen werk zijn voor Filippus. Op zijn prediking in Samaria had hij veel zegen. Toch gebod de Geest hem weg te gaan. En Filippus gehoorzaamde. Soms opent God een deur voor het Evangelie op heel onwaarschijnlijke plaatsen. Hij geeft soms een gelegenheid om te getuigen waar wij dat niet hadden verwacht.

Filippus als gids

De Heilige Geest zegt tegen Filippus: *Ga toe en voeg u bij deze wagen.* Uit zichzelf had hij dat misschien niet gedaan. Maar God gebiedt het hem. De Heere wil dat wij ook vrijmoedig zijn tegenover mensen die op onze weg worden geplaatst. De Moorman leest Gods Woord, terwijl hij onderweg is. Zelfs al begrijpt hij niet alles. Hij is hierin een voorbeeld voor ons. Hoe vaak nemen wij tijd om Gods Woord te lezen? Vermijden wij de moeilijke gedeelten, of proberen we door studie om die toch te begrijpen? De Moorman wilde meer onderwijs ontvangen over hetgeen hij las. Filippus was hem tot gids. Zo geeft de Heere nog Zijn gidsen aan ons. Predikanten die het Woord uitleggen, leerkrachten die het kinderen uitleggen. De Heilige Geest is de belangrijkste Gids. Hij verlicht ons verstand, en opent onze ogen, zodat wij mogen zien.

De geloofsbelijdenis van de Moorman

De Moorman was een godvrezende, een proseliet. Al voor zijn vertrek was hij bekend met het geloof in de enige ware God. Waarschijnlijk had hij hiervan horen vertellen door Joden die in Ethiopië woonden. Daarom was hij naar Jeruzalem gereisd. Hij wilde deze God aanbidden, en hoopte in dit centrum van de Joodse godsdienst meer over Hem te leren.

Hij had een boekrol aangeschaft, met de profetie van Jesaja. Hij begrijpt echter niet waar Jesaja over spreekt. Filippus wordt op de weg van deze man geplaatst. Hij legt uit dat Jesaja spreekt over de komende Messias, en dat deze profetie vervuld is in Jezus Christus. De Heilige Geest opent het hart van de Moorman, zodat hij gelooft in Jezus als de Messias, de Zaligmaker.

De Heilige Doop

Filippus heeft de Moorman verteld over de Heilige Doop. De Moorman verlangt dit teken tot versterking van zijn geloof te ontvangen. Filippus willigt dit verzoek in, als hij hoort dat de Moorman gelooft in de Heere Jezus Christus. De Doop is het teken en zegel van de afwassing van onze zonden en de inlijving in de gemeente van Christus. Voor volwassen Joden en heidenen is de Doop samen met de belijdenis de weg die toegang geeft tot die gemeente. *Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden.*

De verbreiding van het Evangelie

De Moorman reisde zijn weg met blijdschap. Hij zal zeker in zijn eigen land getuigd hebben van zijn geloof in Christus. Zo wordt de profetie uit Psalm 68 : 32 vervuld: *Morenland zal zich haasten zijn handen tot God uit te strekken.*

Antwoorden bij de werkbladen

WEET JE HET NOG? -10

1. diaken (c)
2. Candacé (b)
3. Jeruzalem (a)
4. gebeden (b)
5. Morenland (b)
6. Jesaja (c)
7. een lam (b)
8. hij wist niet over Wie de profeet dat zei. (c)
9. over de Heere Jezus (c)
10. hij gedoopt mocht worden (a)

WEET JE HET NOG? +10

1. Om de God van Israël te aanbidden.
2. Hij zorgde voor het geld en de bezittingen van Candacé, de koningin der Moren.
3. De Joden in zijn land (Ethiopië) hadden hem over hun God verteld.
4. De profeet Jesaja had de profetie geschreven.
5. De Heere Jezus wordt hier vergeleken met een lam dat geslacht wordt, zonder te protesteren.
6. De Heere had hem gezegd naar deze eenzame weg te gaan, en de Heilige Geest zei Filippus naar de wagen te gaan.
7. Over de Heere Jezus, de Messias.
8. "Indien gij gelooft, zo is het geoorloofd" (Als u met uw hele hart gelooft, dan mag het).
9. "Ik geloof dat Jezus Christus de Zoon van God is."

OM OVER TE PRATEN -10

1. a. Filippus vroeg of de Moorman begreep wat er stond.
b. Dat hij er niets van begreep.
c. Hij had iemand nodig die hem vertelde wat er bedoeld werd met wat hij las. Daarom vroeg hij of Filippus het hem wilde vertellen.
d. De antwoorden kunnen verschillen. Er zullen misschien kinderen zijn die zeggen dat ze begrijpen wat er staat. Anderen zullen zeggen dat ze de Bijbel moeilijk vinden. Uiteindelijk gaat het erom, dat we werkelijk met ons hart mogen begrijpen wat de Heere in Zijn Woord tot ons zegt. Daarvoor wil hij mensen gebruiken, zoals de dominee en andere mensen. Bovenal wil Hij dat doen door Zijn Heilige Geest.

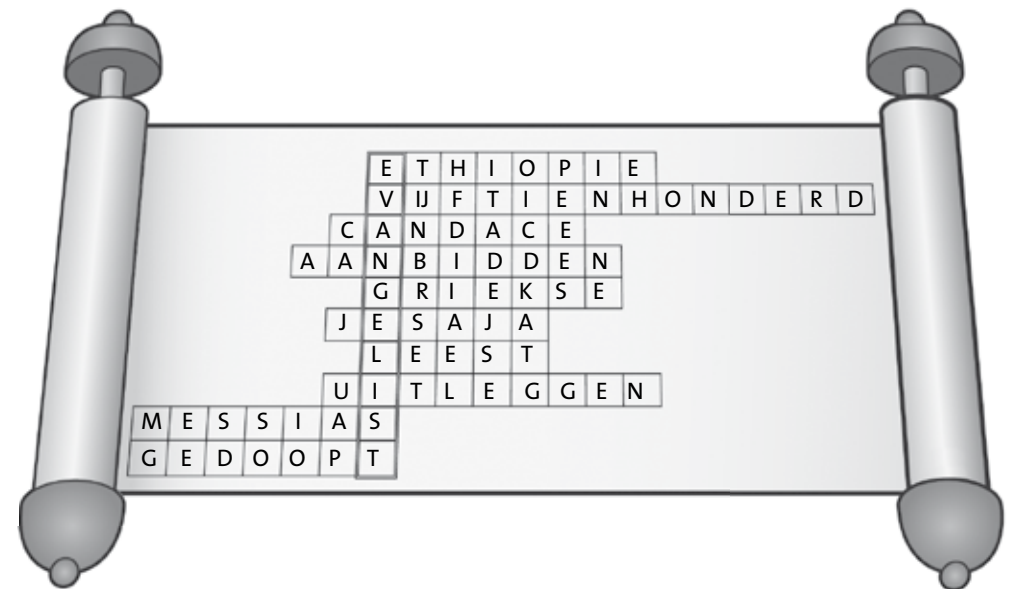
2. a. Hierop zullen waarschijnlijk verschillende antwoorden komen. Er zullen kinderen zijn die er vrijmoedig over praten. Waar thuis ook open over deze zaken gesproken wordt. Waar zondags wordt nagepraat over de preek. Daarnaast zullen er ook kinderen zijn, die het moeilijk vinden om over de Bijbel te praten.
b. Mogelijke antwoorden: met vader en moeder, broertjes, zusjes, opa, oma of een ander familielid, of een andere volwassene. Misschien zijn er ook kinderen die met hun vriendjes en vriendinnetjes erover spreken. Waarschijnlijk zullen kinderen ook de vereniging noemen als plaats waar ze met anderen over de Bijbel praten.
c. Het Woord van de Heere moet de leidraad zijn bij alles wat we doen. Een nieuw hart is het belangrijkste en meest noodzakelijke wat we hier op aarde kunnen krijgen. Praten over de dingen van de Heere is van eeuwigheidsbelang. Door een gesprek over de Bijbel kan de Heere je dingen leren. Hij kan zo'n gesprek ook gebruiken tot je behoud.
3. Een vraag om over te praten. Handvatten:
Schamen wij ons om over de Heere te praten? Zijn we bang voor wat anderen zeggen, en houden we daarom onze mond? Is de Heere het niet waard dat wij anderen over Hem vertellen? Hij zorgt iedere dag voor ons, en geeft ons alles wat we nodig hebben.
Het is onze plicht om anderen te vertellen wat wij weten uit Gods Woord. Anders zullen zij ons straks verwijten dat wij hen nooit hebben gewaarschuwd. Mensen kunnen moeilijke vragen stellen. Soms weten wij geen antwoord. Kennen wij de Bijbel wel goed? Op sommige vragen kunnen wij mensen geen pasklaar antwoord geven. Dat mag je best zeggen. De Heere is God, Hij hoeft ons niet te vertellen waarom hij bepaalde dingen doet. Ook christenen zullen altijd vragen hebben.
Als je zelf de Heere niet kent, kan het nog moeilijker zijn om over Hem te spreken. We moeten aan anderen denken, maar eerst aan ons zelf! Toch mag je dat niet als reden gebruiken om niet over de Heere en Zijn Woord te praten. Anderen moeten immers ook weten van de enige Weg tot behoud!
Alleen praten over de Bijbel kan wel eens de indruk geven dat wij alles beter weten. Laat ook zien wat de Heere in Zijn Woord gebied. Dat Zijn geboden goed zijn. Het maakt veel verschil hoe je met andere mensen omgaat. Ze letten op of je daden kloppen met wat je zegt.
Soms wil je wel, maar durf je niet. Vragen wij wel genoeg aan de Heere om hulp en wijsheid? De Heere wil ons helpen, zoals Hij ook het slavinnetje van Naäman hielp. Zij had misschien niet eens verwacht dat die grote Naäman naar haar zou luisteren. Maar de Heere gaf dat hij dat wel deed!

Om over te praten +10

1. De Heere spreekt tot ons 'door Zijn Woord en Geest'. Zijn Woord, dat is de Bijbel. Daarin leert Hij ons dat wij mensen zijn die verloren liggen. Maar ook dat wij door de Heere Jezus weer met God verzoend kunnen worden. Wij kunnen dat met ons verstand begrijpen. Maar de Heilige Geest moet ons hart openen, zodat we gaan geloven wat de Heere in Zijn Woord zegt. Filippus legde Gods Woord uit aan de Moorman, maar de Heilige Geest gaf hem het geloof.
2.
 - a. Verschillende antwoorden mogelijk (waarschijnlijk zullen woorden als 'slachting' en 'stemmeeloos' nadere uitleg behoeven).
 - b. Nu wordt het Woord van God uitgelegd door de dominee. Ook anderen kunnen uitleggers zijn van het Woord. Denk aan leidinggevend, leerkrachten, ouders, enzovoorts.
 - c. De Heilige Geest.
 - d. Zonder de leiding van de Heilige Geest blijft de Bijbel voor ons een gesloten Boek en begrijpen we ten diepste niet, waar het nu werkelijk om gaat. Alleen de Heere Zelf kan ons wijs maken tot zaligheid.
3. Een vraag om over te praten. Handvatten: Schamen wij ons om over de Heere te praten? Zijn we bang voor wat anderen zeggen, en houden we daarom onze mond? Is de Heere het niet waard dat wij anderen over Hem vertellen? Hij zorgt iedere dag voor ons, en geeft ons alles wat we nodig hebben. Het is onze plicht om anderen te vertellen wat wij weten uit Gods Woord. Anders zullen zij ons straks verwijten dat wij hen nooit hebben gewaarschuwd. Mensen kunnen moeilijke vragen stellen. Soms weten wij geen antwoord. Kennen wij de Bijbel wel goed? Op sommige vragen kunnen wij mensen geen pasklaar antwoord geven. Dat mag je best zeggen. De Heere is God, Hij hoeft ons niet te vertellen waarom hij bepaalde dingen doet. Ook christenen zullen altijd vragen hebben. Als je zelf de Heere niet kent, kan het nog moeilijker zijn om over Hem te spreken. We moeten aan anderen denken, maar eerst aan ons zelf! Toch mag je dat niet als reden gebruiken om niet over de Heere en Zijn Woord te praten. Anderen moeten immers ook weten van de enige Weg tot behoud! Alleen praten over de Bijbel kan wel eens de indruk geven dat wij alles beter weten. Laat ook zien wat de Heere in Zijn Woord gebied. Dat Zijn geboden goed zijn. Het maakt veel verschil hoe je met andere mensen omgaat. Ze letten op of je daden kloppen met wat je zegt. Soms wil je wel, maar durf je niet. Vragen wij wel genoeg aan de Heere om hulp en wijsheid? De Heere wil ons helpen, zoals Hij ook het slavinnetje van Naäman hielp. Zij had misschien niet eens verwacht dat die grote Naäman naar haar zou luisteren. Maar de Heere gaf dat hij dat wel deed!

4.
 - a. Filippus vroeg of de Moorman begreep wat er stond.
 - b. Dat hij er niets van begreep.
 - c. Hij had iemand nodig die hem vertelde wat er bedoeld werd met wat hij las. Daarom vroeg hij of Filippus het hem wilde vertellen.
 - d. De antwoorden kunnen verschillen. Er zullen misschien kinderen zijn die zeggen dat ze begrijpen wat er staat. Anderen zullen zeggen dat ze de Bijbel moeilijk vinden. Uiteindelijk gaat het erom, dat we werkelijk met ons hart mogen begrijpen wat de Heere in Zijn Woord tot ons zegt. Daarvoor wil hij mensen gebruiken, zoals de dominee en andere mensen. Bovenal wil Hij dat doen door Zijn Heilige Geest.

EVEN PUZZELN -10

EVEN PUZZELLEN +10

